

plukket, og han var stukket af for Opsynsmanden, som en Hund med Halen mellem Benene.

„Gaar Du nu hen og klager?“ spurgte Seniorens igen.

Hun rystede paa Hovedet. „Nej!“ „Hvorfor dog ikke?“

Fordi Heksesønnen netop havde sagt til hende: „Gaa kun hen for at klage, gaa! Vi ønsker intet hellere; saa skal vi faa at se, hvad der kommer ud af det for Retten.“ „Ja det sagde han. Aa, den Heksesøn! Aa, den fejge, lumpne Hyrde!“

Hun stønnede, hun hulkede, stødte Franzko fra sig og gik ind i Kammeret, hvor hun kastede sig paa Sengen.

Milenka havde ikke sagt et Ord, kun hørt til i største Spænding. Over hendes bevægelige Ansigt gik der som smaa opblussende Lygglint. Lutter listige, gavtyveagtige Indfald. En Stund stod hun lyttende. Seniorens og Hyrden havde sat sig paa den lille Bænk foran Huset, og inde fra Stuen hørte man Franzkas høje Snorken.

„Nu er det godt, kom nu, nu skal vi gøre noget“, hviskede Milenka til sin Legekammerat. „Kom med, vi skal gøre det bedre, vi er kloge, de andre er dumme, aa saa dumme!“ Hun tog Franzko ved Haanden og gik med ham ad Landsbyen til, ganske langsomt, saa længe de kunde ses af de to gamle, men da de først var udenfor deres Synskreds stadig hurtigere og hurtigere. I Landsbyen løb de fra Hus til Hus, fra Dør til Dør og raabte i en Slags Takt, saa det klang som en vild Sang: „Jordbærplukning forbudt! Opsynsmændene slaa eders Krukker itu! Tag Eder i Agt!“

Der var en formelig Jubel i hendes Stemme. Med triumferende Henrykkelse forkyndte hun sit sørgelige Budskab. Folk kom ud af Husene og saa efter hende, som hun styrtede af Sted og skreg op, fulgt af sin Drabant Franzko, som kom hostende og haltende efter.

En sand Ynk var den Dreng! Postbudets tykke Kone blev staaende midt paa Gaden med hele sit Knippe stjaalede Brændsel paa Ryggen og raabte: „Gaa hjem, Franzko! Du har jo ingen Vejr!“

Hun ærgrede sig ikke engang over, at han ikke hørte efter; en menneskelid Rørelse greb hende. Hans Trøje hang i Laser, de frynsede Sækkeleredsbukser naaede ham kun til halvt ned paa Læggen paa det korteste Ben og til Knæet paa det længste. En Skjorte havde han aldrig i sit Liv haft paa Kroppen. Og saaledes vil hans Moder lægge ham i Kisten, ja, hun er saamænd i Stand dertil! Postbudets Kone foresætter sig, naar Knægten dør, hvad der jo snart vil ske, da at skænke ham en af hendes yngstes udvoksede Skjorter.

Børnene havde endt deres Runde og nærmede sig nu et uhyggeligt Omraade, der, hvor Heksen Vikukalka boede, nogle hundrede Skridt fra Fattighuset. Ude fra saa hendes Hytte meget forfalden ud; men skulde i det indre skjule store Rigdomme. Det paastod Folk i det mindste; og

hvorfor skulde det ikke være sandt, Vikukalka kunde jo besværges Djævelen! Hvor mange havde ikke set hende, naar hun sad paa Tagryggen og hviskede sine Besværgelsesformler. Hvad hun sagde kunde man ikke forstaa, men hendes Tale maatte indeholde noget trygteligt; thi enhver, der hørte den sagte Mumlen af de hemmelighedsfulde Ord, blev greben af Rædsel. Endnu for et Par Aar siden turde man slet ikke kalde Heksen for Heks, saa blev hun vred og gjorde Kvæget eller Kornet Skade. Nu turde man sige, hvad man vilde, thi hun var ganske døv.

Milenka blev staaende. „Se, hvor hun ser nysgerrig ud!“ sagde hun. „Duer er alle frygtelig nysgerrige, selv naar de er Hekse og alligevel ved alt. Men vent nu skal vi have Løjer med hende!“

I et Anfald af ubetvingeligt Overmod traadte hun ganske tæt hen til Gærdet og raabte: „Forbudt! Forbudt! Jordbærplukning i Skoven er forbudt! Hvis I alligevel skulde have Lyst dertil, saa maa I betvinge den!“

Hv --- ad?“ Vikukalka strakte sin brune, tynde Hals ud, saa at den blev uhyggelig lang. „Hv --- ad?“ og Milenka sprang et Skridt tilbage og efterræbede hende.

„Hvad? — et gammelt Fad! Der sidder tre Kællinger derpaa og ved ikke hvad! Jeg vil da ikke skrike mig hæs for Jer. I er saa døv som en død Gaas!“

Aa, hvor rædsomt og ubegribeligt; det havde den døde Heks hørt. Hendes Ansigt fortrak sig i Raseri. „Gaas?“ hviskede hun. „Gaas? Din Skarns Unge!“ Og en Haglbyge af Ord raslede ud af hendes tandløse Mund. Lutter Eder, sikkert lutter skændige, gudsforgaaende Eder i Heksesproget.

Franzko rystede over hele Kroppen, Skrækken lammede ham.

„Løb!“ raabte Milenka. „Jesus, Maria, lad os løbe!“

Igen var hun foran, og igen kom han stakaåndet efter. Og pludselig var der noget som fløj over Hovedet paa ham hen i Hovedet paa Milenka. Det var Riskosten, som Heksen havde slynget efter hende, og som fik fat i hendes Haar, filtrede sig ind i det og slæbte et Stykke Vej efter hende.

Franzko havde hele Natten forvirrede Drømme, og var dødtæt, da han næste Morgen stod op; aller helst havde han lagt sig straks igen; men det taalte Milenka ikke. Hun var i sit aller muntreste Humør, og han skulde ogsaa være munter. Hun tog sin bedste Kjole paa, fordi det var Søndag, og løb om og huserede i Huset, „som stukket af en Tarantel“. Aabenbart havde hun en eller anden Streg for. Foretagelseslyst lyste ud af Øjnene paa hende.

„Den gode Gud maa vide, hvad hun nu har for“, sagde Seniorens virrende med Hovedet, tog sin Rosenkrans op af Lommen og begyndte at bede.

(Fortsættes.)

mens Vaner og dens Maade at være paa, idet denne herved gøres skikket til nyttig Gerning i dens senere Livsstillinger.“ Education kan ogsaa betegnes som: „Det videnskabeligt modnede System for Udvikling af de forskellige fysiske, intellektuelle, æstetiske og moralske Evner.“

Miss N. N. samler paa Perler. Lad os trække nogle faa af disse ud af Snoren, der samler dem, og lad hende hermed faa det sidste Ord.

Gaver fra Haanden er Sølv og Guld, men Gaver fra Hjertet giver det, som hverken Sølv eller Guld kan købe.

Beecher.

Den eneste virkelige Gave er: at give en Del af sig selv.

Emerson.

Rige Gaver bliver fattige, naar Giveren er uvenlig.

Shakespeare.

Der eksisterer ingen Lykke her paa Jorden, som Kærligheden ikke har sin Part i.

A. Smith.

Miss N. N. har ikke tidligere haft den Glæde at kunne tale til Lærere i Danmark. Skulde hendes Plan-Books vinde Sympati, vil de let kunne faas ved Henvendelse til Redaktionen.



Højskolernes Haandarbejde.

Paategnede Broderier paa Klæde, Angola, Lærred m. m. leveres som sædvanlig Højskolelærerinder til billige Priser. Prøver og Modeller sendes paa Forlangende til Udvalg.

K. Konstantin Hansen & J. Bindsbøl,
Frederiksberggade 24.

Mangors Kogebog

er i Aarenes Løb udkommen i 3 Dele i

ialt 96 Oplag

tilsammen 288,000 Ekspl.

Mangors Kogebog er den bedste danske Kogebog for borgerlige Husholdninger.

I. Del (Kogebogen) 2 Kr. — II. Del (Fortsættelsen) 1 Kr. 70 Øre. — III. Del (Syltebogen) 1 Kr. 30 Øre. Salges enkeltvis.

Alle 3 Dele kpl. heftet 5 Kr. — kpl. indbunden i praktisk solidt Bind 6 Kr. 50 Øre.

Faas i alle Boglader og hos

Th. Linds Efterfølger

Hans Frandsen.

Et Hus fra Folketheatret.

Tlf. 2469

Nørregade 35.



31 Frederiksborggade 31

anbefaler sit store Lager af fixe & solide Drengedragter, Stortrøjer & Pigekjættter. Stort Udvalg i Straa-hatte. Flot Snit, billige Priser. Forhandlere Rabat. Ordres til Provensen franco.

Borch Petersen,

31 Frederiksborggade 31.

den literære Strid

Paa vort Forlag er udkommen 3die Oplag af

5 Foredrag af
A. Schack.

Pris 1 Kr. 50 Øre.

Lehmann & Stage,
Løvstræde 8.

Babyudstyr.

Dreng- og Pige-dragter, samt Damelinned, Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.

Karnevals-Dragter sys paa Bestilling. Reel og prompte Expedition garanteres.
Alexandra Cohn,
61. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Dansk Kvindesamfunds Fagskole for Syersker

modtager Elever gratis samt Bestillinger paa Kjølesyning.
Cort Adellersgade 2, 1. S.

Fagskolen for Linnedsyning.

Nørregade 33, St., uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Ærligt og godt Renommé har Massage-Urtesmørelse à 125 Øre, styrker Nerverne forbavsende og giver Ro.
Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Dansk Kvindesamf. Fæstkontor, Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke, Stue- og Barne-piger og Mejeripiger til høj Løn.

Kursus

i Kunstbroderi, Kjølesyning med Tilskæring samt alm. Haandarbejde fra 2. August til September paa Grundtvigs Højskole, Lyngby. Betaling: 25 Kr. for Kost, 3 for Logi, 10 for Undervisning i hvert af Hovedfagene og 5 for almindeligt Haandarbejde.
Inga Jensen. Marie Steffensen.
Jutta Bojsen Møller.

Sorø Højskole

(Bojsensminde).

Karleskole fra 5te November. Oplysninger faas og Indmeldelser sendes under Adresse: Sorø Højskole.

K. Bjerre. A. B. Dalsgaard, Forstander.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., indsendt Kvittering fra Postvæsenet paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilbagesendt.

Artikler, som ønskes optaget i det førstudkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest den forudgaaende Torsdag Middag.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10% for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 9, i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Redigeret af Fru M. Anholm.
Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København-V.